

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput XXIII. De dormitione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

quas admitti videmus. Sedenim perspicuum est, ea, quæ in aliis culpamus, in nobis ipsis haud minus esse vituperanda & accusanda.

Illas ut corrigamus utilissimum est, ut earum causam penetremus, & veram earum scaturiginem agnoscamus, remedium ut adhibeamus. Adhæc prævideamus oportet, quæ deinceps occurrere nobis poterunt relabendi occasiones, omninoque in illis nobis advigilare constituamus.

CAPUT XXIII.

De Dormitione.

Directio Complectitur actus fidei, spei, Charitatis, gratiarum actionis, oblationis ac petitionum, secundum actum contritionis, quem in examine elicuimus, ad similitudinem eorum, quos moribundi ut eliciant, admovere solemus. Formulam en adjungo.

» Domine Deus meus misera corporum
 » nostrorum in hac vita conditio & obedientia
 » me astringunt, ut cubitum eam, & somno
 » ac quieti me tradam. Opto, mi Deus, ut
 » somnus hic meus tibi sit acceptus in unione
 » illius, quem capiebat Dominus noster
 » Christus Jesus, in terris dum ageret, vi quo-
 » que affectionis illius, qua teneor impræ-
 » sentiarum, te laudandi, teque amandi toties
 » quoties respirabo

Actus fidei.

Te agnosco, te confiteor, teque Deum
 meum

meum adoro, gloriando de meo baptismo, eaque felicitate, qua Sanctum nomen tuum agnosco, quodque Christianus, & Ecclesiæ tuæ filius existam, in cuius fide vivere ac mori desidero

Actus spei.

Tuæ me tutelæ omninò committo, ea spe fretus, fore, ut quoniam amantissimus æquè atque omnipotens pater meus es, salutis meæ, quam sincerè multoque ampliùs, quam à me ipso, desiderari à te scio, curam habeas. Tot ac tantæ gratiæ, quas hucusque impertitus mihi fuisti, quantumvis permagnæ infidelitates & continuæ meæ in tuo servitio ignaviæ obstere potuissent, sperare me jubent futurum, ut etiam deinceps me nunquam derelinquas. Etenim si ea bonitate fuisti, ut me quæreres, atque ad servitium tuum invitares, ubi de te vel nullo modo vel certè valde parum cogitabam, qua modò ratione me derelinqueres, quando in perpetuum totus esse tuus, tibi que in omnibus placere desidero?

Actus Charitatis.

Nihil deinceps amabo, nisi te, atque præter te si quid amem, uti sunt dona & gratiæ tuæ, nolo, hoc ut fiat, nisi solummodo propter te. Te meliùs & ampliùs ut amem, odio habebò me ipsum. Tuo me omninò servitio novo animo, novoque consilio devoveo, voloque, ut tu in perpetuum sis omnium desideriorum meorum incitamentum ac finis omnium actionum mearum. Quia tu Deus meus es, quem

quem summo, imo infinito, loco habeo, atque alia omnia à te, Domine, tecum comparata instar stercoreis mihi esse videntur aspernanda. Tu enim pater meus es, tu meus creator, conservator, Redemptor, perpetuus benefactor & omnia.

Gratiarum actio.

Humillimas grates tibi ago, quod feceris, ut existerem, quando non eram, quodque animam mihi dederis te agnoscendi, te amandi, teque in felici æternitate fruendi capacem. Gratias tibi ago, quod me in regione Christiana è Catholicis nasci fecisti parentibus, quibus & bonas illas cogitationes, quas de mea proba educatione atque ad studia promotione habuerunt, inspirasti.

Gratias ago tibi, quod tum me etiam toleraveris, quando te offendebam, neque moti me permiseris, quando in malo statu eram, quodque me ad pœnitentiam expectaveris. Gratias ago tibi de gratia vocationis meæ ad Religionem, de tot bonis, quas in ea habeo, institutionibus, de tot bonis, quæ indies conspicio, exemplis, totque valentissimis, quas ibi invenio, salutis meæ ac perfectionis acquirendæ atque obtinendæ rationibus.

Pro beneficiis peculiaribus.

Gratias etiam per maximas ac perquam humillimas ago speciatim, quod hodierna luce mihi misero servulo tuo temetipsum in sacra Communione dederis, aut quod talem vel talem motum interiorem in me excitaveris, quod à tali vel tali immoderata cupiditate, cujus occasio præsens aderat, atque ad quam incitabar, liberaveris &c.

Ob-

Oblatio.

Intimo quo possum sensu & affectione offero tibi animam meam cum omnibus facultatibus meis, corpus meum cum omnibus membris & organis suis, ut tuo impendantur servitio. Horæ illæ, quas dormiendo consumam, vires meas reficient, ut majori ad te laudandum cum dispositione è somno resurgam. Interea verò somnum dum cepero, intentione atque affectione me illis, qui in cælo te colaudant, conjungo.

Insuper offero tibi infinita merita Domini nostri Jesu Christi, illiusque profundas quas tibi tum reddidit adorationes, quando noctes in montibus orando transigebat. Denique offero tibi tuam propriam gloriam, quam possides ab æterno atque absque ulla diminutione in perpetuas æternitates possidebis.

Petitiones.

Oro te, somnum tranquillum ut mihi indulgeas, gratiamque ferventer ad canendas laudes tuas surgendi concedas. Jam nunc improbo, abduco ac rejicio perveras cogitationes omnes, Cacodæmonum hostium nostrorum malitiâ mihi forsitan quæ possent occurrere, ac fore protestor, nullum omnino illis consensum ut præbeam.

Commendatio ad Beatissimam Virginem, S. Josephum, Angelum tutelarem ac reliquos Patronos.

Virgo Sanctissima, Mater & Patrona mea amantissima, tuque gloriosissime Sancte Joseph, vestrâ mihi nocte ista ac toto vitæ meæ decursu adeste tutelâ.

H h 3 An

Angele mi Tutelaris, tu quoque mihi assiste, ut omnia dæmoniorum adversum me eludas molimina. Et vos amantissimi Patroni mei N. N. vestris intercessionibus misello huic servulo vestro opem ferte. Amen.

Decumbendo cogitemus 1. Ad futuram aliquando diem illam, qua decumbemus, nullo unquam tempore resurrecturi. 2. Confundamur & erubescamus, quod commodè decumbamus, & cooperti simus, ubi sancti sæpe sæpius in gelida humo cubabant. 3. Consideremus nos, ubi ita commodè agimus, non videri nomine dignos esse servorum Jesu Christi, qui in hoc mundo non habebat, ubi vel caput suum reclinaret, velut ipse aliquando ait: *Vulpes foveas habent, & volucres cæli nidos. Filius autem hominis non habet, ubi caput suum reclinet.*

Luc. 9. 53.

Quod si quando noctu expergiscamur, devotam ad Deum eiaculabimur aliquam aspirationem. Atque si animus forte somno obrutus formare nullam potest, satis erit dicere: *Gloria Patri & Filio, & Spiritui Sancto.* Inde rursus obdormire connitemur. En omnes actiones diei totius, nunc paucis etiam acturi sumus de illis, quas quandoque in hebdomada, sive etiam temporibus facere solemus indeterminatis.

CAPUT XXIV.

Quomodo interioris constitutionis reddenda sit ratio.

Conventus superior, sive Pater Spiritualis nobis